

Ezekielov primjer

Ključni stih: “A Ezekiel će vam biti primjer: učinit ćete sve što je i on činio.

Kad se to zbude, spoznat ćete da sam ja JAHVE!”
Ezekiel 24: 24

Izabrani tekstovi:
Ezekiel 24: 15-27

žali! I povij oko glave povež, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i ne jedi žalobničke pogače.”—Ezekiel 24: 16, 17

Što je možda omogućilo Ezekielu da podnese ovu tešku zapovijed? Zaključujemo da je njegova cjeloživotna odanost Bogu, obilježena poslušnošću i služenjem, razvila duboko ukorijenjenu vjeru; vjeru kakvu je Job izrazio: “On me ubit’ može: nade druge nemam već da pred njim svoje držanje opravdam.”—Job 13: 15

Prepoznamo da je božanska mudrost djelovala dok je Bog preobrazio Ezekielovu osobnu tragediju u narodnu pouku Izraela. Kako su ta dva događaja bila povezana? Zajednička im je bila jedna stvar, prepoznata kao “želja tvojih očiju“. Za Ezekijela, to je bila njegova žena.

Ezekielov primjer je bio dubok. Njegova žena, koju je Gospodin opisao kao “želju tvojih očiju“, trebala je iznenada umrijeti—“jednim udarcem“. Pojačavajući osjećaje gubitka i tuge, Gospodin je zapovjedio Ezekielu da ne smije javno izraziti svoju tugu. “Ne tuguj, ne plači i ne roni suza! Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za mrtvima

Za Izrael, to je bio Salomonov hram, simbol njihovog narodnog ustroja.

Izraelci su očito bili znatiželjni zbog ponašanja proroka. Bilo je neobično što nije oplakivao svoju ženu, a znali su da Ezekielovi postupci često imaju božansku svrhu i značenje. Raspitivali su se o tome. Ljudi su ga pitali: “Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti radiš?”— Ezekiel 24: 19

Ezekiel im odgovori: “Dođe mi riječ JAHVINA: Reci domu Izraelovu: Ovako govori JAHVE Gospod: ‘Evo, oskvrnut ću svoje svetište, vaš ponos snažni, radost vam očnju i čežnju duše vaše! I sinovi i kćeri koje ostaviste, od mača će pasti! Tada ćete uraditi kao što i ja uradih: nećete prekrivati brade i nećete jesti žalobničke pogače! Povit ćete povez oko glave i obuti na noge sandale! I nećete više tugovati ni plakati, nego ćete venuti zbog svojih nedjela i jecati jedan za drugim!’”—vss. 20-23

Hram će biti uništen, narodna država će biti raspuštena, a narod Izraela će biti zarobljen ili ubijen. Stoga je Ezekiel bio “primjer“, kako je navedeno u našem Ključnom stihu. Nesreća se dogodila i nikakva tuga neće je spriječiti. Izrael je odveden u ropstvo u Babilon. Kolektivna savjest naroda Izraela bila je pogođena tugom, što je rezultiralo prekrasnom pjesmom koja se nalazi u Psalmu 137. “Na obali rijeka babilonskih sjedasmo i plakasmo spominjući se Siona; o vrbe naokolo harfe svoje bijasmo povješali. I tada naši tamničari zaistaše od nas da pjevamo, porobljivači naši zaistaše da se veselimo: ‘Pjevajte nam pjesmu sionsku!’ Kako da pjesmu JAHVINU pjevamo u zemlji tuđinskoj! Nek’ se osuši desnica moja, Jeruzaleme, ako tebe zaboravim! Nek’ mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada, ako ne stavim Jeruzalem vrh svake radosti svoje!” (Psalmi 137: 1-6) Dirljivost izvire iz Ezekijelovog primjera. ■